Tea Kocjan

ŠKRATEK IŠČE PRIJATELJE

Ilustrirali: Tea Kocjan in Martina Šercer

Tea Kocjan

Škratek išče prijatelje

Ilustrirali: Tea Kocjan, Martina Šercer

Založila: REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje: 2026

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 301222915
ISBN 978-961-97565-7-7 (PDF)

Ku-ku, Ajda!

Ku-ku, Luka, Zala, Jure, Tina …

Ooooh, kako lepa imena!

Pa naj se predstavim še jaz. Sem majhen škratek. Imam malo preveliko kapo, majhne škornje, okrogel trebušček in precej nagajive oči. Zelo rad se igram, skačem, raziskujem in včasih naredim tudi kakšno majhno škratjo lumparijo.

Imam pa eno veliko posebnost. Nimam imena. Prav zares ga nimam. Moji gozdni prijatelji me kličejo »škratek«, včasih »mali«, včasih pa »hej, ti!«. Meni je sicer vse to že čisto vsakdanje, ampak res si že dolgo želim, da bi tudi jaz imel svoje ime.

Tako sem se odločil, da grem na veliko potovanje. Mislil sem si: »Morda pa nekje le najdem svoje ime.« Spakiral sem svoj mali nahrbtnik. Vanj sem dal tri orehe, eno jabolko in dva želoda za srečo. In tako sem se odpravil na pot.

Najprej sem potoval skozi velik gozd in srečal veverice,

s katerimi sem se igral skrivalnice.

Pot sem nadaljeval do velikega jezera.

Tam sem videl račke, ribe in majhne žabice.

Veselo so čofotale po vodi in se zabavale.

Nato sem potoval še čez velike travnike, kjer sem lovil pisane metulje, opazoval kobilice in pridne mravlje.

Nekega večera sem splezal tudi na visoko goro. Tam sem prvič videl oblake čisto od blizu. Bili so mehki, beli in puhasti.

Ko sem se zvečer ulegel pod skalo in pogledal proti nebu, sem zagledal zvezde, ki so svetile visoko nad menoj. Takrat sem pomislil, kako lepo bi bilo, če bi imel nekoga, s komer bi lahko delil vse svoje dogodivščine. Nekoga, ki bi bil moj prijatelj.

Nato sem na veji zagledal sovo. Prijazno sem jo pozdravil in ji zaupal svojo željo. Povedal sem ji, kako zelo si želim dobiti svoje ime in srečati prave prijatelje.

Sova me je pogledala skozi svoja velika očala in mi rekla:

Dolgo v noč sem razmišljal o njenih besedah.

Naslednje jutro sem nadaljeval svojo pot. Hodil sem kar nekaj časa, dokler nisem prišel do velikega, mogočnega drevesa. Splezal sem na vejo in se odločil, da bom malo počival. In potem sem zaslišal nekaj, česar že dolgo nisem slišal.

Smeh!

Pogledal sem navzdol in zagledal otroke. Bil sem tako vesel, da sem skoraj padel z veje. Hitro sem se skril med liste in malo pokukal ven. Takrat sem vedel, da se mi ni treba več skrivati.

In veste kaj? Zgodilo se je nekaj prav posebnega. Spoznal sem, da sem na svojem dolgem potovanju končno našel nekaj, kar sem ves čas iskal. Našel sem prijatelje! Zdaj imam končno nekoga, s komer lahko delim svoje dogodivščine, svoje škratje skrivnosti in tudi kakšno nagajivščino.

Saj poznate nagajivščine, kajne?

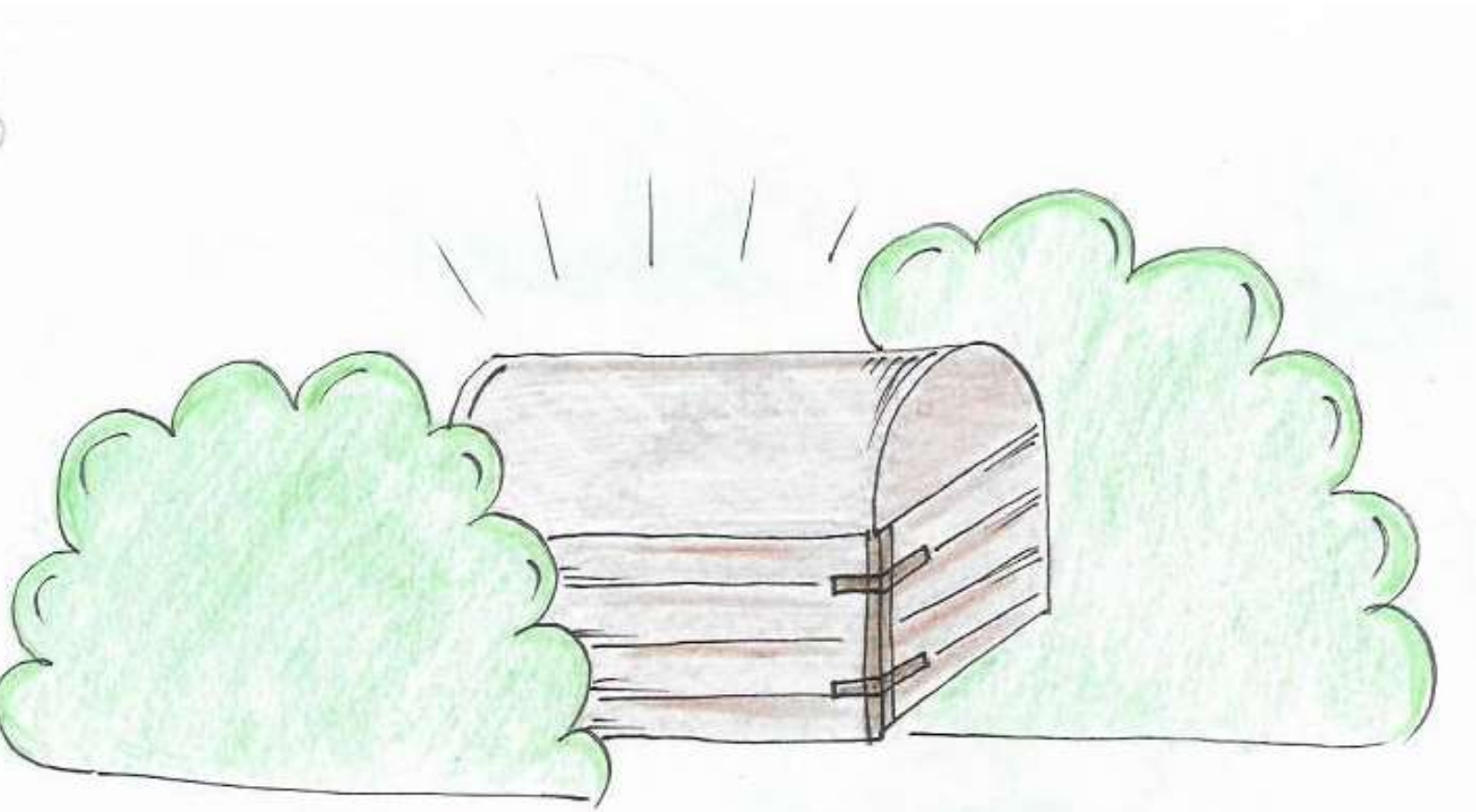

Vendar mi še vedno nekaj manjka. Moje ime. Prosim, pomagajte mi izbrati ime, ki bo pristajalo majhnemu, igrivemu, radovednemu in čisto malo nagajivemu škratku. Morda bom Skok, morda Copatek, morda Nagajivko. Morda pa si boste izmislili čisto posebno ime, ki ga še nihče ni slišal. Tako zelo si želim, da bi mi ime izbrali prav vi, moji novi prijatelji.

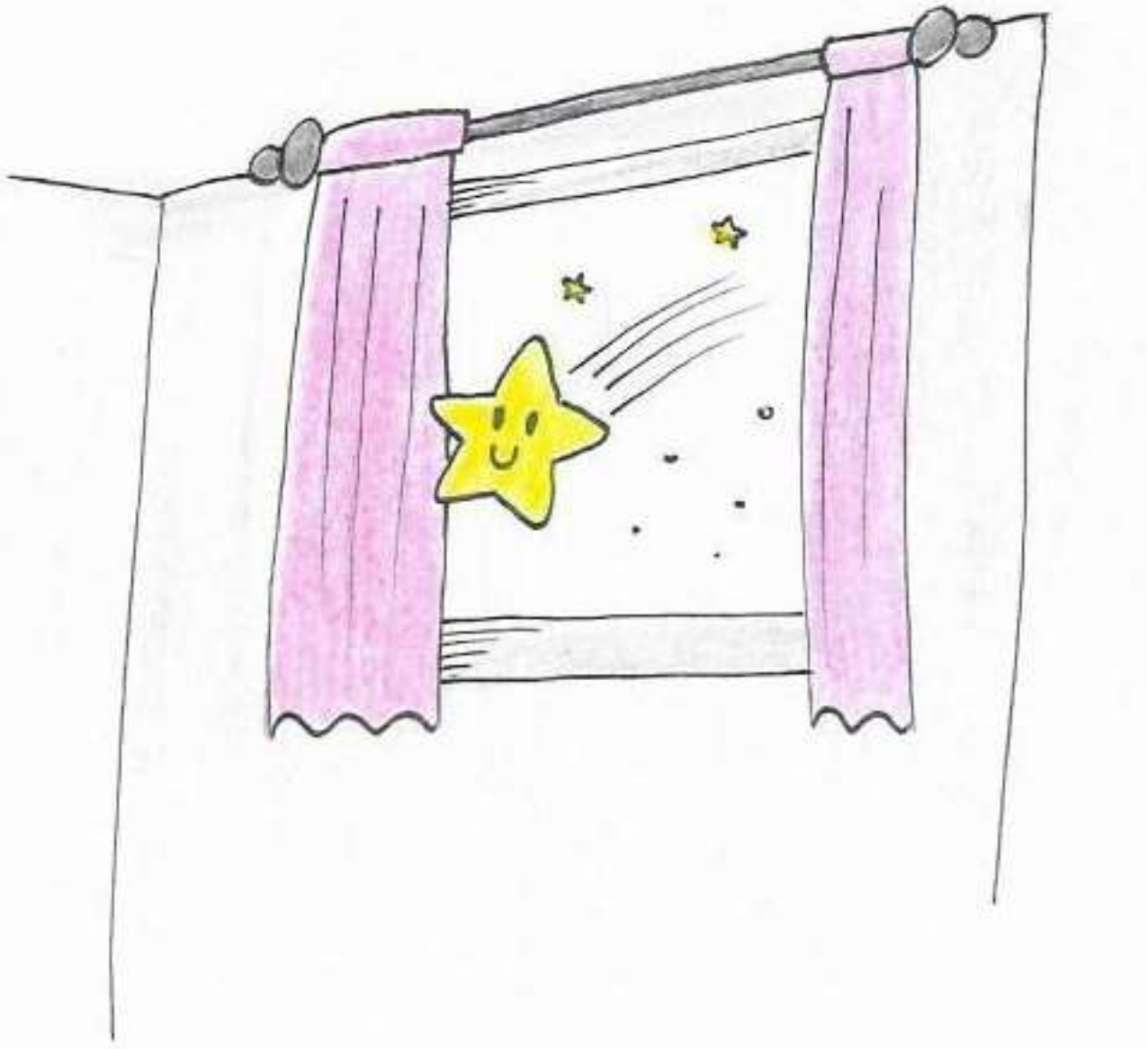

Zaupati pa vam moram še eno veliko skrivnost. S seboj sem prinesel nekaj prav posebnega.

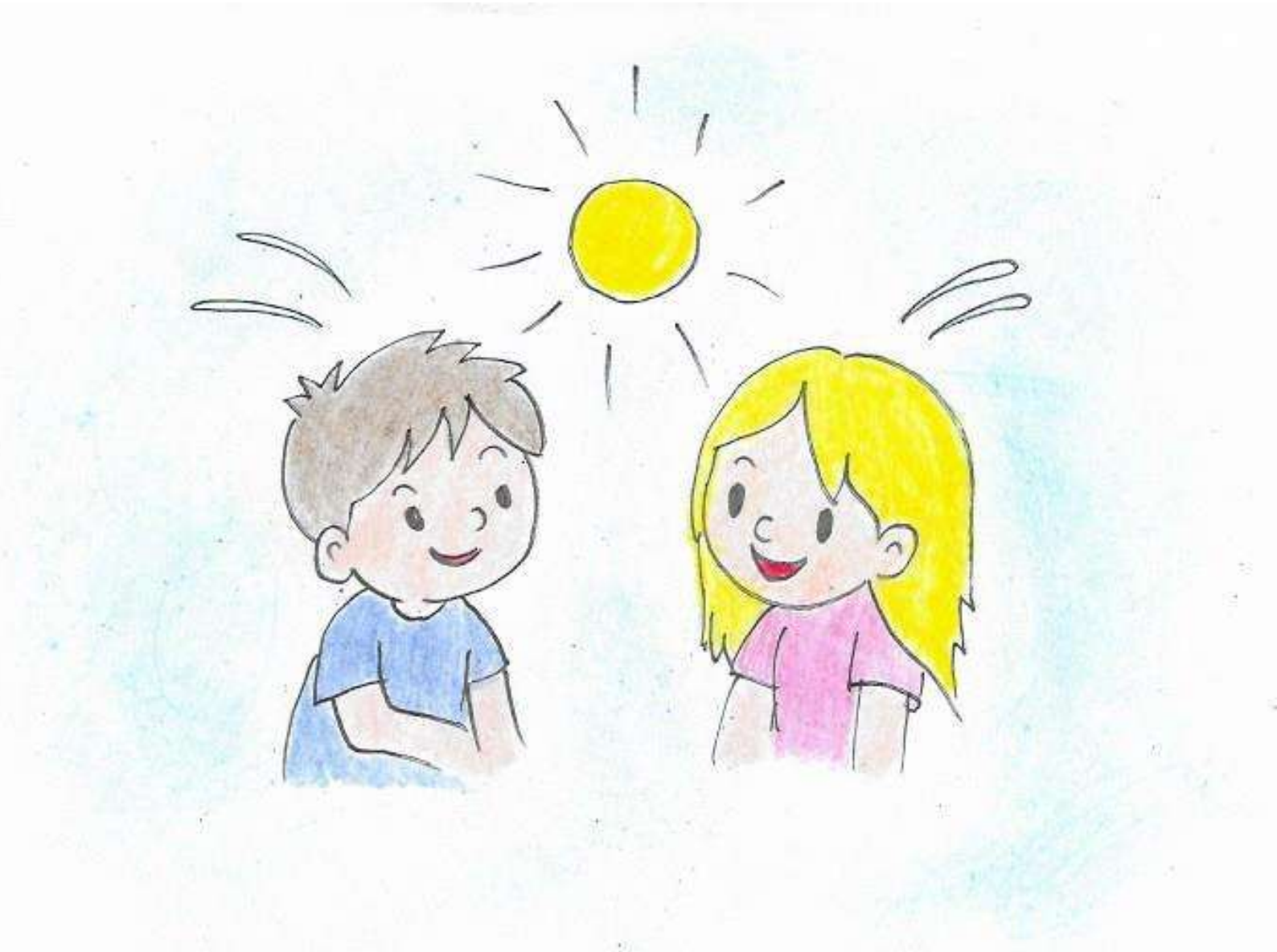
Škratji zaklad! Ja, čisto pravi zaklad.

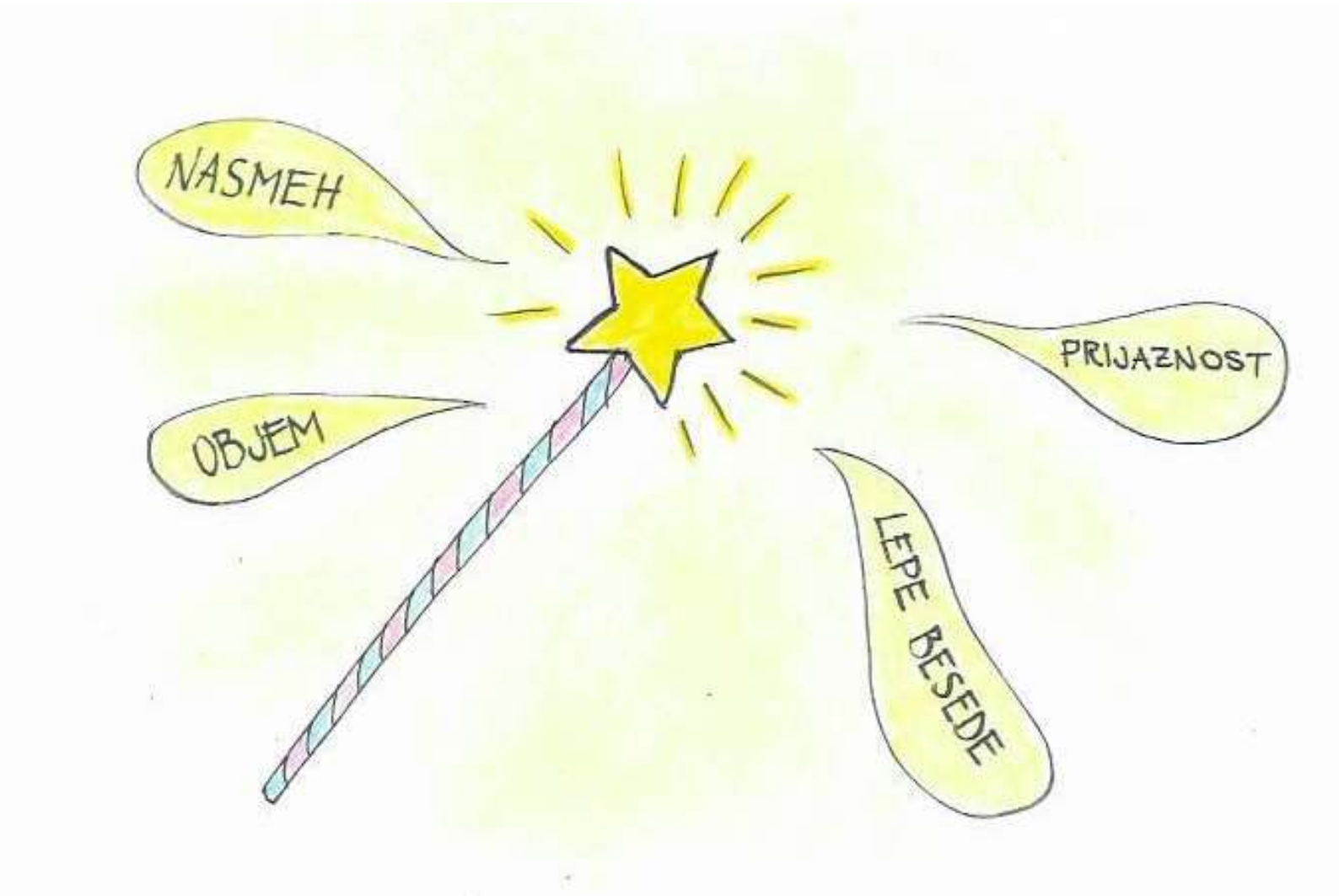
Dobro sem ga skril, saj se bo nocoj zgodilo nekaj čarobnega. Ko bo nebo zaspalo, ko bo zunaj tema in bo nebo polno zvezd, bo ena zvezda poletela z neba in se skrila prav v vašo sobo.

Jutri pa se bo začela prava pustolovščina. Zbudili se boste v čudovit dan, na vaših obrazih bodo zaigrali nasmehi in spoznali boste, da se je zgodilo nekaj prav posebnega.

Danes lahko nekoga objamete, se nekomu nasmehnete ali mu poveste lepo besedo. Lahko pa mu zaupate tudi svoje prekrasno ime. Naj to ostane vaša čarovnija prav vsak dan.

In nikar ne pozabite izbrati imena, ki bo samo moje!

